

Imaam Aboe Bakr al-Khatieb al-Baghdaadie

Zijn Naam en Geboorte

De bijzondere Imaam, de grote geleerde, de Moeftie, de grote onthouder, de onderzoeker, de Moehadieth van zijn tijd, Aboe Bakr, Ahmed ibn 'Alie ibn Thaabit ibn Ahmed ibn Mahdie, al-Baghdaadie. Hij werd geboren in het jaar 392 N.H. en is de auteur van vele werken en de zegel van de grote onthouders.

Zijn Opvoeding en Zoektocht naar Kennis

Zijn vader Aboel-Hasan was een Khatieb (preker) in het dorp Darziedjaan (een grote dorp ten westen van Baghdad) en hij was één van degenen die het reciteren van de Qor'aan van Aboe Hafs al-Kataanie heeft geleerd, dus hij moedigde zijn zoon Ahmed aan om bij hem te zitten en de overleveringen van Fiqh te horen. Hij was elf jaar oud toen hij voor het eerst overleveringen hoorde, op twintigjarige leeftijd reisde hij naar Basra en op zijn drieëntwintigste naar Naysaaboer, op middelbare leeftijd naar Shaam, Mekka en andere plaatsen.

Zijn Leraren en degenen van wie hij overleveringen kreeg

Hij hoorde overleveringen van Aboe 'Omar ibn Mahdie al-Faarisie, Ahmed ibn Mohammed ibn as-Salt al-Ahwaazie, Aboel-Hoesayn ibn al-Moetayyam, Hoesayn ibn al-Hassan al-Djawaalieqie ibn al-'Arief en vele anderen waaronder:

- In Oekbaraa van al-Hoesayn ibn Mohammed as-Saa'igh die hem kennis overleverde van de kleinzoon van Alie ibn Harb.
- In Basra ontmoette hij Aboe Omar al-Haashimie, zijn Shaych in het overleveren van de Soenan, en Alie ibn al-Qaasim ash-Shaahid, en al-Hassan ibn Alie as-Saaboerie en een groep.
- In Naysaaboer nam hij kennis van al-Qaadie Aboe Bakr al-Hierie, Aboe Sa'ied as-Sayrafie, Abdoel-Qaasim Abdoer-Rahmaan as-Siraaaj, Alie ibn Mohammed at-Tiraaazie, al-Haafiz Aboe Haazim al-Abdawie en een grote groep.
- In Asbahaan nam hij kennis van Aboel-Hassan ibn Abdin Koewaih, Aboe Abdoellaah al-Jammaal, Mohammed ibn Abdoellaah ibn Shahriyaar en Aboe Noe'aym al-Haafiez.
- In Dienawaar van Aboe Nasr al-Kassaar. |

- In Hamadhaan van Mohammed ibn Iesaa en zijn niveau.

Tevens hoorde hij overleveringen in Rayy, Koefa, Soer, Damascus, en Mekka.

Hij kwam aan in Damascus in het jaar 445 N.H. en hij hoorde overleveringen van Mohammed ibn Abdoer-Rahmaan ibn Abie Nasr at-Tamiemie, en (anderen van) zijn niveau. Hij vestigde zich daar en voerde van daaruit de Hadj uit, en hij las de Sahieh van al-Boechaarie tijdens de dagen van de Hadj. De kortste kettingen van overleveringen die hij had waren die van Maalik en Hammaad ibn Zayd, tussen hem en een van hen waren maar drie mensen.

Zijn Studenten en degenen die van hem hebben overgeleverd:

- Aboe Bakr al-Barqaanie en hij was één van zijn Shaychs,
- Aboe Nasr ibn Maakoela,
- Al-Faqieh Nasr,
- al-Hoemaydie,
- Abul-Fadl ibn Khayroen,
- al-Moebaarak ibn at-Toeyoerie,
- Aboe Bakr ibn al-Khaadibah,
- Oebayy an-Narsie,
- Abdoellaah ibn Ahmed ibn as-Samarqandie,
- al-Moertadaa Mohammed ibn Mohammed al-Hoesaynie,
- Mohammed ibn Marzoeq az-Zafaraanie,
- Aboel-Qaasim an-Nasieb,
- Hibatoellaah ibn al-Akfaanie,
- Mohammed ibn ‘Alie ibn Abil-‘Alaa al-Missiesie,
- Ghayth ibn ‘Alie al-Aramaazie,
- Ahmed ibn Ahmed al-Moetawakkilie,
- Ahmed ibn ‘Alie ibn al-Moejlje,
- Hibatoellaah ibn ‘Abdoellaah ash-Shoeroetie,
- Aboel-Hassan ibn Sa’ied,
- Taahir ibn Sahl al-Isfaraayenie,
- Barakaat an-Naffaad,
- ‘Abdoel-Kariem ibn Hamzah,
- Aboel-Hassan Alie ibn Ahmed ibn Qabies al-Maalikie,
- ‘Aboel-Fath Nasroellaah ibn Mohammed al-Missiesie,
- de Qadie van al-Maaristaan Aboe Bakr,
- en zo een groot aantal dat het een lange tijd zou duren voordat we ze allemaal op kunnen noemen.

Hij was één van de grootste Shaafi’ie geleerden en leerde Fiqh van Abul-Hassan ibn al-Muhaamilie en al-Qadie Abut-Tayyin at-Tabarie.

Prijzingen van de Geleerden

Aboe Mansoer ibn Khayroen heeft gezegd:

“Al-Khatieb leverde ons over dat hij geboren werd in Djoemaadal-Aakhirah in het jaar 392 N.H. en hij hoorde voor het eerst overleveringen in Muharram in het jaar 403 N.H.”

Ibn Maakoelaa heeft gezegd:

“Aboe Bakr was de laatste van de uitstekende geleerden van degenen die wij hebben gezien, in kennis, memorisatie en precisie, nauwkeurigheid in de ahadieth van Allaah’s Boodschapper (salallaahoe 'alayhie was sallem), en in de verschillende vakgebieden van kennis, betreffende bijvoorbeeld de verscholen defecten in overleveringen, en kettingen van overleveringen, en kennis van de authentieke en zwakke overleveringen, en degenen die eenzijdig zijn overgeleverd, of degenen die zwak zijn en tegenstrijdig zijn aan de authentieke en degenen die verworpen moeten worden. Dus, was er iemand van de mensen van Baghdad, naast Aboel-Hasan ad-Daraqoetnie, was er iemand zoals hem? Ik vroeg ‘Abdoellaah as-Soerie over al-Khatieb en Aboe Nasr as-Sidjie, over wie van die twee een grotere onthouder was, en daarop gaf hij heel duidelijk te weten voorkeur te hebben aan al-Khatieb.”

Al-Moe’taman as-Saadje heeft gezegd:

“Baghdad heeft niemand voortgebracht na ad-Daraqoetnie die een grotere onthouder was dan Aboe Bakr al-Khatieb.”

Aboe ‘Alie al-Baradaanie heeft gezegd:

“Het zou goed kunnen dat al-Khatieb geen gelijke aan hemzelf heeft gezien.”

Aboe Ishaq ash-Shieraazie, de Faqieh, heeft gezegd:

“Aboe Bakr al-Khatieb leek op ad-Daraqoetnie en zijn soortgenoten in kennis en memorisatie van de ahadieth.”

Aboel-Fatayaan al-Haafiz heeft gezegd:

“Al-Khatieb was de Iemaam van zijn vakgebied, ik heb niemand gezien die gelijk aan hem is.”

Al-Haafiz Aboe Sa’d as-Sam’anie heeft gezegd in ‘adh-Dhayl’:

“Al-Khatieb was een indrukwekkende en waardige man, hij was volledig betrouwbaar en zeer voorzichtig, hij was een bewijs, en hij had een mooi handschrift. Hij was zeer nauwkeurig en sierlijk in zijn taalgebruik. De grote onthouders kwamen na hem tot een eind. Hij reisde naar Shaam toen hij op weg was om Hadj uit te voeren, en in Soer ontmoette hij Aboe ‘Abdoellaah al-Qoedaa’ie, en hij las de Sahieh met Kariemah al-Marwaziyyah in vijf dagen. Hij keerde naar Baghdad terug en vertrok toen weer na de bepoevingen van al-Basaasierie, en ging naar Shaam vanwege de problemen in het jaar 451 N.H. en hij vestigde zich daar. Hij bezocht zo nu en dan al-Qoeds (Jeruzalem) en keerde daarna terug naar Soer tot het jaar 462 N.H. toen hij naar Tripoli ging, daarna ging hij naar Aleppo, toen naar ar-Rahbah, en toen weer naar Baghdad die hij binnentrad in Dhoel-Hidjah, en zowel in Aleppo als de andere steden leverde hij over.”

Al-Fadl ibn ‘Omar an-Nasawie heeft gezegd:

“Ik was samen met Aboe Bakr al-Khatieb in de moskee van Soer, toen een Aliviet (volgelingen van een dwalende baatinie-sekte) binnen kwam en hij had een aantal dienars in zijn mouw. Dus hij zei: “Hier is wat goud voor jou om uit te geven aan je benodigdheden.” Waarop hij fronste in zijn gezicht en zei: “Ik heb er geen behoefte aan.” Dus hij zei: “Misschien denk je dat het een klein bedrag is.” En vervolgens liet hij het op de mat van al-Khatieb vallen, en zei: “Het is driehonderd

dienaar.” Waarop al-Khatieb in minachting opstond en zijn gezicht was rood. Hij nam zijn mat en gooide de dienars, en ging vervolgens weg. Dus zijn eer was niet aangetast en de Aliviet werd vernederd, en ik zag hem de dienars oprapen vanuit de spleten in de rietmatten.”

Al-Khatieb vermeldde dat toen hij de Hadj verrichtte hij drie slokken Zamzam water nam en drie verzoeken deed bij Allaah. Dat het hem mogelijk gemaakt zou worden om ‘Tariekh Baghdaad’ daar over te leveren, dat hij hadieth over zou kunnen leveren in de al-Mansoer-moskee, en dat hij begraven zou worden bij Bishr al-Haafie. En al deze drie zijn hem ingewilligd.

Al-Khatieb heeft in zijn biografie van Ismaa’iel ibn Ahmed an-Naysaaboerie ad-Darier gezegd:

“Hij verrichte de Hadj en leverde ahadieth over, en wat een uitmuntende shaych was hij. Toen hij de Hadj verrichte nam hij een hoop boeken mee voor zijn verblijf, waaronder de Sahieh van al-Boechaarie, hetgeen hij van al-Koeshmiehanie heeft geleerd. Dus ik reciteerde het samen met hem in drie zittingen. De derde zitting duurde van het begin van de dag tot aan de nacht, en was klaar bij het aanbreken van zonsopgang.” Adh-Dhahabie voegde hieraan toe: “Bij Allaah, dit is een voordracht welke dusdanig is, dat er van een snellere nog nooit is gehoord.”

Het komt voor in de Taariekh van Mohammed ibn Abdoel-Maalik al-Hamadhaanie:

“Al-Khatieb stierf op ..., en deze kennis stierf tezamen met zijn dood. De ‘hoofd der hoofden’ had het bevel gegeven aan degenen die Choetbah en vermaningen gaven dat zij geen enkele hadieth over zouden leveren totdat zij het aan hem (al-Khatieb) presenteerden, en alles wat hij authentiek verklaarde dat konden zij overleveren, en alles wat hij verwierp zouden zij niet vermelden.”

Tevens kwamen er ooit enkele joden een document brengen waarvan zij claimden dat het een brief van Allaah’s Boodschapper (salallaahoe 'alayhie was sallem) was, waarin de mensen van Khaybar werden ontheven van het betalen van de Djiziyah. Het bevatte getuigenissen van enkele metgezellen en zij verklaarden dat het, het handschrift bevatte van ‘Alie (radiallaahoe 'anhoe). Dus het document werd naar de ‘hoofd der hoofden’ gebracht en hij presenteerde het aan al-Khatieb. Hij bestudeerde het en zei: “Het is vervalst.” Het werd gezegd: “Hoe kun je dat zeggen?” Hij zei: “Het bevat de getuigenis van Moe’awiyyah en hij accepteerde de Islaam bij de overneming van Mekka, terwijl Khaybar werd overgenomen in het jaar zeven. Het bevat ook de getuigenis van Sa’d ibn Moe’aadh en hij is op de dag van Banoe Qoerayzah gestorven, ongeveer twee jaar voor Khaybar.” Dus hij was hiervan erg tevreden met hem.

As-San’anie heeft gezegd:

“Ik hoorde Yoeseef ibn Ayyoeb in Marw zeggen: “Al-Khatieb was aanwezig bij de les van onze Shaych Aboe Ishaq, en Aboe Ishaq leverde een hadieth over van de overleveringen van Bahr ibn Kaniez as-Saqqaa. Vervolgens zei hij tegen al-Khatieb: “Wat zeg jij over hem?” Hij zei: “Als je me toestaat zal ik zijn omstandigheid vermelden.” Dus Aboe Ishaq verplaatste zich en zat alsof hij de student was, en al-Khatieb begon op een fijne manier te spreken en zijn omstandigheid uit te leggen. Dus de shaych prees hem en zei: “Hij is de Daaraqoetnie van onze tijd.””

Zijn Werken

Hij schreef een enorme hoeveelheid op waardoor zijn werk prioriteit kreeg in dit vakgebied (Hadieth) boven andere werken uit zijn tijd. Hij verzamelde, stelde samen, en verifieerde (de echtheid van hadieth), legde verborgen gebreken bloot, en bekritiseerde overleveraars, legde hun zwakheden uit en verklaarde anderen als betrouwbaar. Hij schreef biografische aantekeningen en

verduidelijkte bepaalde zaken, hij was zonder twijfel de grootste onthouder van de mensen van zijn tijd.

Imaam Aboe Bakr al-Khatieb schreef zesenvijftig werken:

- **At-Taariekh**, in vijf volumes,
- **Sharaf Ashaaboel-Hadieth**, in drie volumes,
- **Al-Djaamie**, in vijftien volumes,
- **As-Saabiq wal-Laahiq**, in tien volumes,
- **Al-Moettafiq wal-Moeftariq**, in achttien volumes,
- **Al-Moekmal fil-Moehmal**, in zes volumes,
- **Ghoenyatoel-Moeqtabis fee Tamyiezil-Moeltabis**, in een volume,
- **Man waaqafat Koeyatoehoe Isma Abiehi**, in een volume,
- **Man haddatha wa Nasiya**, in een volume,
- **At-Tatfiel**, in drie volumes,
- **Al-Qoenoeet**, in drie volumes,
- **Ar-Roewaat 'an Maalik**, in zes volumes,
- **Al-Faqieh wal-Moetafaqih**, in een volume,
- **Tamyiez Moettasilsil-Asaanied**, in een volume,
- **Al-Hiyal**, in drie volumes,
- **Ar-Rihlah**, in een volume,
- **Al-Ihtidjaadj bish-Shaafi'ie**, in een volume,
- **Al-Boechalaa**, in vier volumes,
- En vele anderen

Zijn Dood

Imaam Aboe Bakr Al-Khatieb werd in het midden van de ramadhaan ziek en zijn toestand verslechterde aan het begin van Dhoel-Hidjah. Dus hij gaf zijn testament aan Ibn Khayroen en liet zijn boeken bij hem als legaat. Hij gaf al zijn bezit aan liefdadigheid en de moehaddithien weg. Hij stierf in de vierde uur van Maandag, op de zevende van Dhoel-Hidjah in het jaar 463. N.H. Zijn begrafenis werd bijgewoond door rechters, hoogwaardigheidsbekleeders en een enorm aantal mensen. Het gebed werd geleid door Aboel-Hoesayn ibn al-Moehtadie Billaah die vier takbiers over hem reciteerde, en hij werd begraven naast het graf van Bishr al-Haafie.”

Mede mogelijk gemaakt door SP

Bron: ‘Siyar A’laamin-Noebalaa’ van Iemaam adh-Dhahabie.